

במתנה

דפיו זהב

על מה שבזר זכשיו.

הרבנית ימימה מזרחי

בעריכת יקרת פרידמן

גיליון 278

חוקת ✧ ב' בתמוז ה'תש"פ (24/6/2020)

לומדת חופש

וזאת יהדות, אומרים חז"ל. כשהמורים שלך מתרחקים ממך.

הייתי השבוע בהמון מסיבות סיום (כמובן בזום) של כיתות י"ב. זה לא קל. אין תעודה. תעודה היא עדות על ההישגים שלך. זהו, נגמר. מי יגיד לך "היית אמא נפלאה היום, קיבלת 9 בהקשבה?" איך זה קשה לחיות בלי פידבק, בלי תעודה, בלי מורים, שיגידו לך "תעשי כך ואל תעשי כך". מה עושים עם החופש הגדול הזה?

והקב"ה אומר לנו: "גם אני אעזוב אותך, כאילו, בהמון רגעים בחיים שלך, אני עכשיו נותן בך אמון שאת גדלה לבד. את בחופש לגדול". בכל בוקר אנחנו אומרים "רבה אמונתך" - למה? נתת בי אמון שאני אדע לנצל את יום הזה אפילו שלא יתנו לי ציון בסוף. לא יתנו לי תעודה. אין לי תעודה. אין לי מעסיק ישיר. אמה. נותן בי אמון; רבה אמונתך.

אני חושבת שהקורונה החצינה את זה במלוא העוצמה. בהתחלה אמרו לנו מה לעשות; "חברים, סגר, אתם לא יכולים לצאת". ואילו עכשיו - "זה בידיים שלכם". האחריות בידיכם. האם תהיו זהירים? האם תהיו אחראים? האם, כשאתם לא מרגישים טוב, האם תסכנו אחרים? לא תלכו להיבדק כי זה מפחיד אתכם ואתם תסכנו את הסביבה?

זה חופש וזו אחריות מדהימה.

הקב"ה נותן לנו בחופשים האלה אחריות להתעסק, מבלי שמעסיקים אותנו. לזכור לפתוח סידור, לפתוח ספר, לשאול את עצמנו בסוף היום "למי פירגנתי היום?" ולדבר דיבורים שמעצימים את העולם. הקב"ה מלמד את משה רבנו, רגע לפני שהמורים מסתלקים, תלמד שמדברים לסלע ואפשר להוציא ממנו מים. לא צריך מכות, לא צריך הוראות, אפשר להביע אמון בילד שנראה כמו סלע, להגיד לו מילה חמה, מילה טובה.

ויבאו בני-ישראל מדבר-צן ותמת שם מרים, ותקבר שם.⁵ כותב כל כך יפה רבי נחמן: היו לה **דבורים חמים כגחלי אש**,⁶ היא

⁴ סידור התפילה, הכנה לתפילה, "מודה אני".
⁵ במדבר כ', א.

הנה הוא מגיע, הגל השני, הגל שכל כך יראנו מפניו, הגל השני של החופש הגדול. ☺ והרי הרגע היית כאן, חופש, ואיך יכול להיות שחזרת אלינו כל כך מהר?!

וכשהקב"ה מעמת אותנו עם שני סגנים רצופים של חופש, הוא רוצה לומר לנו: חברים, התורה החשובה ביותר, ככל הנראה, בעידן הזה, תהיה ללמוד חופש. לימודים זה כבר לא המקום הראשון, כי כל אחד יכול ללמוד. מאגרי מידע אינסופיים פרושים לעינינו. אבל זמן פנוי - מה עושים עם זמן פנוי? זו ה-סוגייה של שנת תש"פ 2020: האם אתה יכול להיות בן אדם עסוק כשאתה לא מועסק?

זאת השאלה של הזמן הזה, אל"ף מפני שיש המוני בלתי-מועסקים. האם תדעו להיות עסוקים? ב"ת, מפני שיש כל כך הרבה טכנולוגיות שעושות עבורנו עבודה שבעבר היתה מעסיקה אותנו. לנשים יש ים זמן. בפרט רווקות, כל כמה שהן לא עובדות ורצות ובאות, עומד לרשותן ים של זמן. בפרט פנסיונריות - זה כבר לא הסבתות של פעם נטולות כוח וחולניות. הן נשים מלאות כוחות, מלאות עוצמות ומה הן עושות עם מרחב הזמן האדיר שמשתרע לעיניהן?

וילדים - האם תדעו להיות עסוקים, כשאינכם מועסקים?

פרשתנו, "חוקת", היא הפרשה שמלמדת חופש. אין בית ספר, אין מי שיגיד לכם מה לעשות, עם ישראל מגיע לשנה הארבעים לצאתו ממצרים והוא נפרד בפרשה הזו משלושה מורים דגולים: אהרון - מת בהר הקר.¹ מרים הנביאה - מתה במדבר צין.² משה רבנו - מתבשר על מותו. הוא לא יכניס את העם לארץ, כי הוא חטא בחטא מי מריבה.³ רגע, אין בית ספר יותר? מה נעשה עכשיו? מי יגיד לנו מה לעשות?

¹ במדבר ל"ג, לח: "ויעל אהרן הפקדון אל הר הקר על פי ה' וימת שם בלשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחודש החמישי באחד לחודש".
² במדבר כ', א: "ויבאו בני-ישראל אל כל העדה מדבר צן, בחודש הראשון, וישב העם, בקדש; ותמת שם מרים, ותקבר שם".
³ במדבר כ', יב: "ויאמר ה', אל-משה ואל-אהרן, יען לא האמנתם בי, להקדישני לעיני בני ישראל לכן, לא תביאו את-הקהל הזה, אל-הארץ, אשר-נתתי להם".

**הצטרפי לקהילת הלומדות הגדולה בעולם,
לא לפי נשים שמקבלות תורת-חיים בלי הפסקה.**

**בפרשה ואשה, אנחנו מקבלות למייל את השיעור המלא
לקריאה של הרבנית ימימה מזרחי.**

כך נראה השיעור (על הקפה את תחליטי...):

**בשיעור אנחנו מדברות על הכל! אנחנו מקבלות כלים
נשיים לשלל אתגרי החיים. אנחנו מחכימות, צוחקות
ודומעות.**

**תוכן עניינים עשיר, הכל מסודר וערוך לקריאה, בשפה
קלילה ומובנת ועם האופטימיות ושמחת החיים של
הרבנית ימימה.**

**וגם - אפשר לשתף את ההורים, את בן הזוג, את הילדים
בכל הטוב והיפה הזה, ולזכות בלימוד משפחתי משותף.**

איך מצטרפים? בקלות. כאן << לחצי

**וגם בטלפון 077-8066747 או 054-345-3788
ימים א-ה בין 9:00-15:00**

**מחכות לך!
צוות פרשה ואשה**

יכלה - בארות שמשקים עולם שלם. כשהיא ראתה שנהיה לה
דיבור מצונן, דיבור ציני, ותמת שם מרים - מדבר צן.

אני צריכה בכל בוקר לקום ולהבין: אני באר. אני צריכה לבאר
לעצמי את התפקיד שלי היום, כי אין מורים. אני צריכה להשקות
את העולם בדיבורים מעצימים, בכוח, באמון.

ילדים, אני יודעת שתהיו גדולים בחופש הגדול הזה. הקב"ה מביע
בנו אמון בכל בוקר. את תהיי גדולה. רבה אמונתי - בק! בכל יום
לקום ולומר לעצמך: "עלי באר! את יכולה! את גדולה".

בצוות העריכה: הדסה סאסי

⁶ רבי נחמן מברסלב, ליקוטי מוהר"ן, תורה כ': "וזה בחינת: "מדבר צן"
שהוא בחינת דבור מצנן שישם מטה מרים בחינת הנשמה הסובלת מריירות
השעבוד על התורה ואז נסתלק הקאר הנו בחינת באורי התורה ואז: "וירב
העם עם משה" הנו בחינות המריבה שנתעורר פנ"ל ואלו מפרשי התורה
נקראים בשביל זה 'מורים' מחמת שמקבלים על ידי הנשמה הנ"ל המבנה
בשם 'מרים'. [...] ומי שרוצה להמשיך באורי התורה צריך מתחלה להמשיך
לעצמו דבורים חמים פגמלי אש פנ"ל והדבור נמשך מלב העליון בחינת "צור
לבבי" וצריך לשפך שיהו בתפילה לפני השם יתברך ועל ידי תפילתו נקמרו
רחמי השם יתברך עליו ונקמת לב העליון כי עקר הרחמים הוא בלב ונשפע
מלב העליון דבורים ועל ידי הדבור ממשיך באורי התורה גם כן משם."
⁷ במדבר כ"א, יז: "אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה".